

Упокојио се схиархимандрит Јоил (Булатовић)

Рођен је 20. јула 1940. године као Јошо Булатовић у селу Смрчје код Колашина. Већ на почетку рата остаје без оца Милете, па је њега и браћу кроз искушења рата сама чувала и подизала мајка Марија. Непосредно након рата породицу је задесила трагедија која је оставила снажан печат на његов даљи живот: у једном дану су од нађене бомбе погинула три његова брата.

Након завршетка основне школе у Колашину матурирао је у беранској гимназији, а затим завршава Педагошку академију на Цетињу. Запослио се као наставник хемије у Основној школи „Вуко Јововић“ у Даниловграду, где проводи петнаестак година радног стажа до инвалидске пензије.

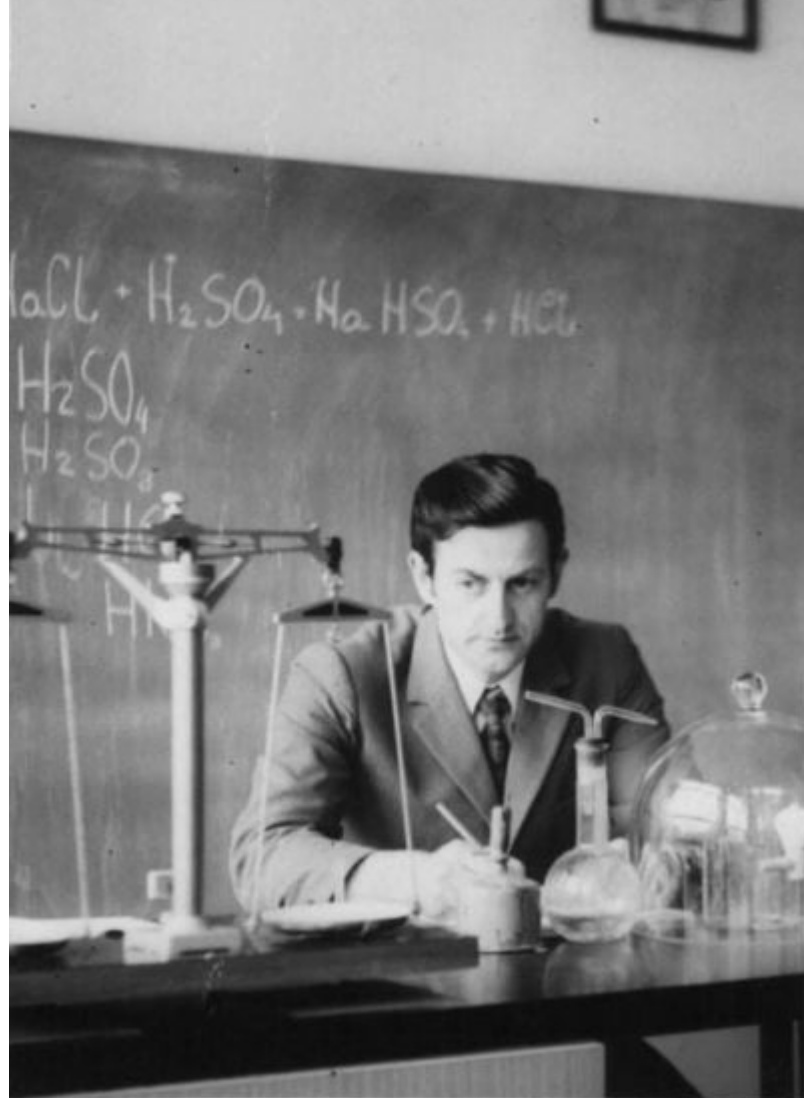
Од ране младости показивао је занимање за духовност и за Цркву. У недостатку искусних духовника у Црној Гори, тада духовно разореној од безбожног режима, за руковођење у црквеном животу одабрао је чувеног витовничког старца Тадеја, који је дуго година био његов духовни саветник. Након неколико посета Светој земљи крајем седамдесетих и почетком осамдесетих година прошлог века, одлучује да се посвети подвижничком животу, живећи у свету по правилима монашког аскетизма и потпуне посвећености духовности. Крајем осамдесетих година постаје активни члан духовне заједнице која се у манастиру Ћелија Пиперска формирала око блаженог спомена архимандрита Лазара, који доноси свежину светогорског монашког опита у учмалу средину, будући је за предстојеће духовно пролеће.

Замонашен је у чин мале схиме 27. априла 1991. године. Рукоположен за јерођакона 28. јула 1991. године, а за јеромонаха 13. децембра 1991. године у

манастиру Острог. Одликован звањем игумана 17. августа 2003. године, а звањем архимандрита од Митрополита црногорско-приморског др Амфилохија Радовића. 20. августа 2005. године

Од средине деведесетих започиње градњу своје задужбине – манастира Ћириловца на свом имању код Колашина. Манастир је освећен у септембру 1999. године и тада је постављен за игумана манастира. Већ наредне године се формира манастирско сестринство. Иако се манастир налази забачен у планинама и до њега води макадамски пут, стотине људи је сваког дана долазило у манастир за савет, молитву и исповијест. Митрополит Амфилохије је са још три архијереја осветио 2005. године црквицу коју је отац Јоил подигао на врху Бјеласице по имену Кључки Тавор и посветио је Преображењу Господњем, а која је рађена као верна копија срушене ловћенске цркве. Већ 2007. године освећен је и мушки манастир посвећен Богородици Јерусалимској у непосредној близини манастира Ћириловца. Свој монашки живот заокружио је примањем велике монашке схиме 2016. године, од када је примао мање народа за исповест и савет, а више се посвећивао молитви.

Упокојио се након краће болести у својој задужбини манастиру Ћириловцу, где ће бити и сахрањен.

15/28 Св.муч.Кирик и Јулиџа -Митрополит Амфилохије рукоположио
монаха О.Јоила у ђакоиски чин - Манастир Острог - 1991 л.Г.

spc.rs